

Vereniging VEB NCVB

Postbus 240, 2501 CE Den Haag
Amaliastraat 7, 2514 JC Den Haag

T: +31 (0)70 313 00 00
F: +31 (0)70 313 00 99

I: www.veb.net
E: info@veb.net

Rek: ABN-AMRO 51.70.19.485
KvK: 40408053

Aan het Ministerie van Financiën
T.a.v. de Minister van Financiën
Mr W.B. Hoekstra, MBA
Postbus 20201
2500 EE Den Haag

Datum: 29 aug. 2019

Onze referentie: 2019/60/PK/AJK

Betreft: Voorontwerp wet uitbreiding meldplichten van aandeelhouders

Geachte heer Hoekstra,

VEB hecht eraan te reageren op het kabinetsvoorstel voor een wet nadere beloningsmaatregelen financiële sector. Wat VEB betreft, is haar wens te reageren gegeven met het belang dat zij toekent aan een sterke, concurrerende Nederlandse financiële sector. Daartoe dient mede dat Nederlandse beloningsmaatregelen internationaal in de pas blijven lopen. De financiële sector is onderhevig aan strenge en uiterst fijnmazige regulering. Ons Nederlands financieel toezichtrecht wordt in (zeer) overwegende mate beïnvloed door Europees recht. Om die reden vindt VEB een *level-playing field* van groot belang. VEB meent dat slechts wanneer er daartoe uiterst klemmende redenen zijn, het Nederlandse recht strengere regels moet bevatten dan het Europese. Juist het Europese recht bepaalt dat uitoefening van bevoegdheden wordt beheerst door subsidiariteit en evenredigheid.¹ Wat VEB betreft, is dat een nadere aansporing voor lidstaten uiterst terughoudend te zijn met aanscherping en verzwaring van die wettelijke regimes die reeds in hun Europese vorm een hoge regeldruk opleggen. Het kabinet is er in de MvT (al) duidelijk over; zoals het ervoor staat kent Nederland 'de strengste wet-en regelgeving op het terrein van beloningen in de financiële sector in Europa.'² Het heeft er de schijn van dat het kabinet er eer mee inlegt aan *gold-plating* te doen.

Het kabinet is uitgesproken over de aanleiding voor de beoogde maatregelen: recente voorstellen tot verhoging van vaste beloningen.³ De verhouding van het wetsvoorstel tot het Europese recht nog daargelaten, vormt dit een manifestatie van de risico-regelreflex.

¹ Art. 5 lid 1 VEU.

² MvT p. 1.

³ MvT p. 2. Wat dit punt betreft tekent VEB overigens wel aan dat (ook) zij kritisch was over het in de MvT aangehaalde voorstel tot verhoging van de beloning van de bestuursvoorzitter van ING. Gelet op alle omstandigheden is VEB van oordeel dat dat voorstel zeker niet heeft bijgedragen aan het maatschappelijke draagvlak voor de financiële sector. VEB meent echter dat appreciatie van de 'maatschappelijke' reactie daarop, zichtbare werking en toepassing van interne en externe toezichtsmechanismen veronderstelde. Daar zijn kansen gemist.

Wij merkten het al op; ons financieel toezichtrecht is omvangrijk en, mede daardoor, (te) complex. De neiging om iedere ongewenste ontwikkeling te ‘stoppen’ met nadere wetten, is krampachtig en contraproductief.

Aanscherping van de wet is al evenmin nodig gezien recente ontwikkelingen. Financiële instellingen hebben na kritiek van aandeelhouders en andere stakeholders beloningsvoorstellen ingetrokken. Na intensieve consultatie van aandeelhouders zijn financiële instellingen tot een beloningspakket gekomen dat alom tot tevredenheid heeft geleid. Kortom, zelfregulering heeft haar werk gedaan – met het recht als stok achter de deur. Aanscherping dient dan geen doel (en zij mag al helemaal geen doel op zichzelf zijn).

Beoogd is dat het beloningsbeleid inhoudt hoe de beloningen zich verhouden tot de functie van de onderneming in de sector en de positie in de samenleving, alsmede de wijze van totstandkoming van deze verhouding.⁴ Deze toevoeging vormt (wederom) te zeer een afwijking van de reeds met de Nederlandse implementatie van Capital Requirements Directive (‘CRD’) IV gegeven spelregels voor beloningen in de financiële sector. De opvatting van VEB over Nederlands desbewuste keuze bij de maximale variabele beloning uit artikel 1:121 Wft – het maximum van 20% in afwijking van artikel 94 lid 1 (g) (i) CRD, waarin het maximum is bepaald op 100% – veronderstellen wij als bekend. Toegegeven zij dat de CRD⁵ wat betreft beloningsbeleid ruimte laat voor nadere aanscherping (strengere regelgeving) binnen de lidstaten en er, meer algemeen, aan de lidstaten zekere vrijheid toekomt vorm en middelen te kiezen om de met de Europese instrumenten beoogde resultaten te bereiken.⁶

VEB geeft overigens wel toe dat de Nederlandse uitvoering van de uit de CRD voortvloeiende verplichtingen t.a.v. de beloningscommissie op zijn zachtst uitgedrukt zuinig is uitpakkt. Artikel 95 van de CRD bepaalt dat de beloningscommissie bij haar voorbereiding van beslissingen over beloning rekening houdt met *de langetermijnbelangen van aandeelhouders, investeerders en andere belanghebbenden van de instelling, alsook het algemeen belang*. In de Nederlandse regel ter implementatie⁷ lezen we niets terug over die langetermijnbelangen en de daarbij opgesomde betrokkenen. Evenmin wordt verwezen naar ‘het algemeen belang’. De Nederlandse corporate governance code biedt slechts tot op zekere hoogte compensatie waar hij bepaalt dat de remuneratiecommissie bij voorbereiding van beloningsvoorstellen onder meer de beloningsverhoudingen binnen de vennootschap en de met haar verbonden onderneming betreft.⁸

⁴ Art. I B Voorstel van wet.

⁵ Richtlijn 2013/36/EU.

⁶ Art. 288 VwEU. VEB sluit haar ogen er niet voor dat de vrijheid onder de CRD strengere regels te bepalen expliciet ook voor de maximale variabele beloning geldt, zie art. 94 lid 1 (g) (i) CRD.

⁷ Bijlage bij de Regeling beheerst beloningsbeleid Wft 2017, onderdeel A, par 19.

⁸ Best practice bepaling 3.2.1 Nederlandse corporate governance code.

Dit laatste is, zeker gelet op de aan de orde zijnde suggestie om te hebben dat raden van commissarissen meer rekening houden met de functie van de onderneming in de sector en de positie in de samenleving, een opvallende omissie. Immers leest VEB in de opneming in CRD van het algemeen belang, nu juist een verwijzing naar de samenleving.

Wel wijst VEB er nog op dat het onderscheid tussen het beloningsbeleid en de beloningsbeslissingen in het oog moet worden gehouden. De aanleiding voor het onderhavig voorstel van wet is gelegen in de al genoemde recente voorstellen tot verhoging van vaste beloningen. Voorstellen tot verhoging betreffen niet het beloningsbeleid uit artikel 1:117 Wft. Wat VEB betreft, ligt dan veeleer een wijziging van (bijvoorbeeld) de (al genoemde) Regeling beheerst beloningsbeleid Wft 2017, waar het de voorbereiding van beloningsbeslissingen door de beloningscommissie, betreft, voor de hand.

Met de voorgestelde invoering van afdeling 1.7.9. Wft moeten aandelen die deel uitmaken van de vaste beloning voor vijf jaar worden aangehouden. Hiertegen heeft VEB geen overwegend bezwaar, reeds omdat dit vereiste al uit de Nederlandse corporate governance code voortvloeit. Alle relevante partijen in de financiële sector committeren zich openlijk aan de Nederlandse corporate governance code, ook die partijen die niet onder het toepassingsbereik daarvan vallen. VEB benadrukt hier echter wel dat zij nu juist de opvatting is toegedaan dat moet worden vermeden regels in de bestaande Nederlandse corporate governance code te dupliceren in wetten. Daarmee worden de werking en het gezag van de Nederlandse corporate governance code geschaad. VEB verwijst op dit specifieke punt naar haar consultatiereactie op het wetsvoorstel voor de invoering van een wettelijke bedenktijd. Daarmee lijkt de gelding in het Nederlandse (ondernemings)recht van de Nederlandse corporate governance code geringschat.

VEB houdt zich graag beschikbaar voor een nadere toelichting.

Hoogachtend,
Vereniging van Effectenbezitters

i.o.

P.M. Koster
Directeur